

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

V Niedziela Wielkiego Postu – 21.03.2021

1. Dzisiaj gościmy w naszej Parafii ks. **Biskupa Ordynariusza**. Trwa wizytacja kanoniczna naszej parafii. Ks. Biskup na Mszy Św. po godzinie 15⁰⁰ udzieli sakramentu bierzmowania przygotowanej młodzieży.
2. Zapraszamy na codzienną **modlitwę różańcową w intencji ustania pandemii**.
3. W środę przed Mszą Świętą wieczorną – **Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**. W piątek – **Nabożeństwo do Krzyża Świętego** o godz. 20⁰⁰.
4. Zachęcamy do udziału w **nabożeństwach ku czci Męki Pańskiej**: Drogi Krzyżowej (w piątek o godz. 7⁰⁰, 16⁰⁰ – dla dzieci, 17³⁰, 20⁰⁰ – muzyczna) i Gorzkich Żali.
5. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży naszej Parafii serdecznie zaprasza chętne osoby na **nocną Drogę Krzyżową** w terenie. Trasa liczy ok. 20 km. Odbędzie się ona 26 marca. Rozpoczęcie Mszą Św. o godz. 21⁰⁰, a następnie wyjście w trasę. Zapisy u ks. Rafała.
6. Przyszła niedziela to **Niedziela Palmowa**. Caritas parafialny rozprawdza baranki wielkanocne i paschałki oraz parafialne torby miłosierdzia. Ze złożonych darów i ofiar zostaną przygotowane paczki żywnościowe dla najbardziej potrzebujących rodzin z naszej parafii.
7. Już w tym tygodniu rozpoczynamy **spowiedź świąteczną**. Od poniedziałku do piątku od godz. 17⁰⁰ będzie możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania. Prosimy nie odwlekać spowiedzi na ostatnią chwilę.
8. We czwartek wypada **Uroczystość Zwiastowania Pańskiego**. Dodatkowa Msza Święta będzie sprawowana o godz. 10⁰⁰. Podczas każdej Eucharystii będzie możliwość przystąpienia do Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.
9. Dziękujemy parafianom z ul. Mikołajczyka 4, klatka 13 i 14 za złożone **ofiary na sprzątanie naszej świątyni**. Prosimy o to teraz parafian z ul. Broniewskiego 3, kl. 1, 2, 3. Dziękujemy również za składane ofiary na tacę w kościele, do skarboxy, poprzez ofiaromat, na tacę on-line oraz na konto parafialne.
10. W najbliższym czasie sakrament małżeństwa mają zamiar zawrzeć: Radosław Zarych z Kamilą Sowiźrał, oraz Tomasz Fronczek z Izabelą Madej. Kto wiedziałby o ewentualnych przeszkodach zachodzących między tymi osobami, zobowiązany jest powiadomić Urząd Parafialny.
11. Wszystkim Parafianom i gościom **życzymy błogosławieństwa Bożego, opieki Matki Bożej i potrzebnego zdrowia**.
12. W poprzednim tygodniu **odeszła do wieczności**: + Emilia Małek. Dobry Jezu, a nasz Panie...

„NIE BÓJ SIĘ”, TO ZNACZY POZWÓL BOGU DZIAŁAĆ. LEKcja PŁYNĄCA ZE ZWIASTOWANIA MARYI

Najpierw powiedział to do młodej dziewczyny imieniem Miriam. Nie bój się wejść w coś, co dla ciebie jest kompletnie niezrozumiałe, wbrew twoim ludzkim planom. Coś, co może być źle przyjęte przez innych. Miriam wiedziała, że Jej „tak” oznacza gotowość na to, że Józef, któremu była już zaślubiona, może uznać ją za cudzołożnicę. Niby jak miał zrozumieć, że to pochodzi od Boga? Miriam nie tylko ryzykowała okryciem się hańbą, ale także ukamienowaniem przez ludzi, bo taka była kara za cudzołóstwo.

Swoje zwiastowanie miał także Józef. Dla niego sytuacja, w której się znalazł, była również bardzo trudna. Dopiero co zaślubiona żona okazuje się być ciężarną, ale nie on jest ojcem. To hańba, która kładzie się cieniem także na nim. Będą wytykać go palcami, drwić, a on może być zmuszony rzucić kamieniem w swoją niewierną żonę. Józef chce ratować sytuację i potajemnie oddalić Miriam, ale wtedy przychodzi do niego Bóg i mówi: „Nie bój się jej przyjąć”. W tym momencie Bóg zaprosił dwoje ludzi do porzucenia lęku, który zamyka, szuka wymówki, ratuje się ucieczką, chowa się za czymś. Zaprosił ich do odważnej postawy

otwartości i przyjęcia, która zrodziła najpiękniejszy owoc.

Nad jednym z wejść do bazyliki Zwiastowania jest figura Maryi, którą uchwycono w momencie, kiedy robi krok do przodu, ma wyciągnięte przed siebie rozłożone ręce. To jest obraz człowieka, który daje wiarę słowom Boga: „Nie bój się”.

Dzisiaj, między Kościołem a zmieniającym się światem, bywa niekiedy dużo nieufności. Niektórzy ludzie Kościoła miewają tendencje do bania się dialogu z ludźmi, którzy nie myślą w kategoriach Kościoła, nie żyją tymi samymi wartościami. Podobny lęk cechuje niektóre środowiska współczesnego świata, które widzą w Kościele wroga. Trzeba jednak zauważać i wspierać te postawy, które starają się robić krok do przodu, w stronę drugiego, innego, aby przełamywać bariery lęku. Nie z zaciśniętą pięścią, ale z wyciągniętymi, otwartymi rękoma. Jak Miriam z figury Bazyliki Zwiastowania. Jej historia jest szczególna – zaprojektował ją żyd, odlał muzułmanin, a dokończył chrześcijanin. Ona naprawdę pokazuje, że mimo odmienności można razem tworzyć, zamiast wzajemnie się niszczyć.

Jeśli będziemy pozwalali naszym wzajemnym lękom nadawać ton w odnoszeniu się do siebie, to taka postawa nie przyniesie niczego dobrego. Lęk nie rodzi dobra. Dobro rodzi się z tej postawy, którą ma Miriam z Nazaretu. Miriam po zwiastowaniu wyszła z domu i poszła przez góry do swojej krewnej. To nie była łatwa i bezpieczna droga dla kobiety. Kiedy usłyszysz „nie bój się” i uwierzysz w te słowa, wtedy wychodzisz, żeby ruszyć ku drugiemu człowiekowi, nawet jeśli nie jest to łatwa i bezpieczna droga.

Jeśli jej nie podejmujemy, to najczęściej dlatego, że boimy się, choć tłumaczymy to różnymi innymi racjami. Kiedy jednak pozwalamy Bogu przełamywać strach, robimy krok do przodu, otwieramy swoje serce i wtedy zaczynają działać cuda. Chrześcijaństwo nie może spełniać swojej roli w świecie, kiedy jest sparaliżowane strachem. Chrześcijaństwo zawsze stało w kontrze do lęku. „Nie bój się” płynące z Nazaretu jest potrzebne nam wszystkim. „Nie bój się” to jedno z najważniejszych przesłań płynących z Ziemi Świętej.

Źródło: <https://pl.aleteia.org/>

INTENCJE MSZALNE

21.03.2021 – 28.03.2021 r.

Niedziela: 21.03

- 7.00 1) + Władysław Tomczyk
8.30 1) + Tomasz Janda – greg.
10.00 1) + Janina Mokrzycka – greg.
11.30 1) O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla mieszkańców z ul. Mikołajczyka 8, kl. 5 i 6
2) Dziękczynna za otrzymane łaski Boże z prośbą o dalsze Boże błogośl. i opiekę Matki Bożej z okazji ur. dla Stanisławy
12.45 1) + Tadeusz Słowik – od Haliny i Józefa Pietraszek
2) + Józef w 4 rocznicę śmierci – od siostry Anny
18.00 1) + Józefa Krużel – od siostry Haliny

Poniedziałek: 22.03

- 6.30 1) + Tomasz Janda – greg.
2) + Tadeusz Słowik – od sąsiadów z bloku z ul. Mikołajczyka 5
18.00 1) + Janina Mokrzycka – greg.
2) + Janina Mokrzycka – od zięcia Piotra i kolegów z pracy

Wtorek: 23.03

- 6.30 1) + Tomasz Janda – greg.
2) + Tadeusz Słowik – od sąsiadów z bloku z ul. Mikołajczyka 5
18.00 1) + Janina Mokrzycka – greg.
2) + Janina Mokrzycka – od rodziny Janowskich

Środa: 24.03

- 6.30 1) + Tomasz Janda – greg.
2) + Tadeusz Słowik – od sąsiadów z bloku z ul. Mikołajczyka 5
18.00 1) + Janina Mokrzycka – greg.
2) + Janina Mokrzycka – od uczestników pogrzebu

Czwartek: 25.03

- 6.30 1) + Tomasz Janda – greg.
2) + Michał Szachnowski
10.00 1) + Tadeusz Słowik – od sąsiadów z bloku z ul. Mikołajczyka 5
18.00 1) + Janina Mokrzycka – greg.
2) + Stanisław Kopacz – od Janiny Durlak

Piątek: 26.03

- 6.30 1) + Tomasz Janda – greg.
2) + Tadeusz Słowik – od sąsiadów z bloku z ul. Mikołajczyka 5
18.00 1) + Janina Mokrzycka – greg.
2) + Stanisław Kopacz – od Marcina i Marzeny Durlak z rodziną
3) + Eugeniusz w 5 rocznicę śmierci

Sobota: 27.03

- 6.30 1) + Tomasz Janda – greg.
2) + Tadeusz Słowik – od sąsiadów z bloku z ul. Mikołajczyka 5
3) + Stanisław Kopacz – od Katarzyny i Mateusza Gąciarz
18.00 1) + Marek, Władysław, Irena
2) + Janina Mokrzycka – greg.

Niedziela: 28.03

- 7.00 1) + Władysław Tomczyk
8.30 1) + Tomasz Janda – greg.
10.00 1) + Janina Mokrzycka – greg.
11.30 1) + Alfred Woś w 14 rocznicę śmierci – od żony
12.45 1) + Tadeusz Słowik – od Ewy i Henryka
2) + Antoni Szlachta, Katarzyna, Maria, Zbigniew
18.00 1) + Józefa Krużel – od siostry Stanisławy z rodziną

GDZIE I KIEDY KLĘKAĆ W KOŚCIELE? Na jedno czy dwa kolana? A może wystarczy skłon?

W przestrzeni liturgicznej kościoła i w samej liturgii wyróżnić możemy dwa rodzaje klękania. Pierwszy to przyklęknięcie, czyli klęknięcie na moment, na jedno kolano. Przyklękamy przechodząc przed tabernakulum, w którym ukryty jest eucharystyczny Jezus.

Uwaga: nie zawsze będzie się ono znajdowało pośrodku kościoła za ołtarzem. Czasami będzie umiejscowione gdzieś z boku. W jego lokalizacji pomoże nam tak zwana „wieczna lampka” – czerwone światło nieustannie palące się w pobliżu miejsca przechowywania Najświętszego Sakramentu. Przyklękamy więc nie pośrodku kościoła, a przed tabernakulum. W ten sposób oddajemy cześć obecnemu w nim Jezusowi.

Jeśli przechodzimy przed ołtarzem, za którym nie ma tabernakulum (lub jeśli tabernakulum jest akurat puste) pozdrawiamy ołtarz (jako święte miejsce, na którym dokonuje się ofiara) przez wykonanie głębokiego skłonu. Warto przyklęknąć też na jedno kolano, podchodząc procesjonalnie do Komunii. Pięknym zwyczajem jest także przyklęknięcie, gdy na ulicy spotykamy kapłana, który idzie z Komunią do chorych lub umierających. Ma wtedy na sobie komżę i stułę, a na szyi zawieszoną bursę (czyli ozdobną „torebkę” na Najświętszy Sakrament), więc łatwo się zorientować. Prosty gest przyklęknięcia nabiera wtedy charakteru pięknego wyznania naszej wiary w tego, który przyszedł, aby być „Bogiem z nami”.

Na dwa kolana klękamy w czasie konsekracji (inaczej: przeistoczenia chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa) oraz po śpiewie „Baranku Boży”, gdy kapłan ukazuje hostię mówiąc: „Oto Baranek Boży”, tuż przed Komunią. Kiedy na ołtarzu znajduje się wystawiony do adora-

cji Najświętszy Sakrament lub gdyby zdarzyło się nam przechodzić przed ołtarzem podczas mszy już po konsekracji, wtedy także klękamy na oba kolana. Jednak przed konsekracją – ale podczas mszy – wykonujemy w takiej sytuacji jedynie skłon w stronę ołtarza (nawet jeśli za nim jest tabernakulum), jako że w tym momencie to ołtarz jest centrum akcji liturgicznej. O tabernakulum na ten czas niejako „zapominamy”. Tak przynajmniej podpowiada wielu liturgistów. Jeśli przyjmujemy Komunię klęcząc, również robimy to klęcząc na dwa kolana. W ten sam sposób oddajemy cześć krzyżowi wystawionemu do adoracji w Wielki Piątek i Wielką Sobotę – od Liturgii męki Pańskiej aż do Wigilii Paschalnej. We wszystkie inne dni cześć krzyżowi oddajemy przez skłon.

W ograniczonej przestrzeni liturgicznej trzeba będzie nieraz zdecydować się na ograniczenie ilości tych gestów czci. Kiedy wchodzę do niewielkiej kaplicy lub przechodzę przed ołtarzem, za którym znajduje się tabernakulum, a obok ołtarza stoi krzyż, nie jest konieczne, bym wykonał jedno przyklęknięcie i dwa skłony. W jednym geście przyklęknięcia mogę wyrazić całą moją cześć i miłość. Nie ma wtedy potrzeby jeszcze dodatkowo się kłaniać. Nie są to bowiem gesty magiczne, ale gesty miłości.

Przyklęknięcie i klęknięcie nie są zresztą obowiązkowe. Nieprzyklęknięcie przed tabernakulum nie jest grzechem. Tak samo jak grzechem nie jest, gdy nie powiem komuś „dzień dobry” albo „dziękuję”. To „tylko” brak kultury. Nikogo nie trzeba chyba przekonywać, że warto umieć zachować się przy stole. Przy Stole Pańskim również.

Źródło: <https://pl.aleteia.org/>